

[Arbejds- og socialministeren.]

fødsel, og som har fået en betydelig udbredelse i befolkningen. Selvom husmoderafløsning alene ydes gratis til ubemidlede, betales der jo iøvrigt for husmoderafløsning under hensyn til de pågældendes økonomiske forhold.

Det ærede medlem fremførte, at mødrehjælpsinstitutionerne er afhængige af private tilskud, men det er ikke rigtigt. Udgifterne ved mødrehjælpsinstitutionernes drift afholdes med halvdelen af staten og halvdelen af kommunerne, og dette gælder også udgifterne til spædbørnstøj og direkte økonomisk støtte til gravide. Disse ydelser har særlig interesse i den heromhandlede forbindelse, og jeg skal oplyse, at der for finansåret 1953—54 er søgt godt 1,6 mill. kr. til disse formål. Henvist til privat initiativ, dog med offentlig støtte, er bl. a. børnetøj til større børn.

Endelig fremførte det ærede medlem påny spørgsmålet om de ulovlige aborter. I denne forbindelse vil jeg henvise til, at hele dette spørgsmål fortsat undergives en omfattende undersøgelse i svangerskabskommissionen.

Som jeg har sagt ved tidligere lejlighed, er jeg naturligvis klar over, at det er ønskeligt at gå videre ad de veje, der hidtil er betrukt, for at yde støtte til moder og barn, og regeringen har fortsat sin opmærksomhed henvendt på de problemer, lovforslaget omhandler. Jeg mener dog at måtte gøre opmærksom på, at en gennemførelse af det foreliggende lovforslag alene for moderskabsydelsens vedkommende vil medføre en merudgift for det offentlige på ca. 36,5 mill. kr. årlig. Hertil kommer udgifterne til barselshvilen, der vil bevirke en yderligere merudgift for staten på ca. 13 mill. kr.

Jeg må altså afvise det foreliggende forslag.

Viola Nørlov: Det er syvende gang, dette lovforslag er til første behandling her i tinget, og jeg kan derfor indskrænke mig til ganske få bemærkninger, idet jeg henviser til, hvad der ved tidligere lejligheder er blevet fremført fra mit partis side om dette forslag.

I en af sine syv fremsættelsestaler nævnte det ærede medlem fru Petra Petersen, at kravet om bedre kår for den vordende moder i sin tid blev rejst af de socialdemokratiske kvinder. Det vil jeg gerne understrege

rigtigheden af, det er så rigtigt, som det er sagt. Uden at gå i detaljer skal jeg ganske kort nævne enkelte af de love, som mit parti har været med til at gennemføre netop til gavn for den vordende moder. Der er mælkehjælpen, der gives i et helt år. Der er gratis læge- og jordemodertilsyn med den gravide kvinde. Der er loven om husmoderafløsning, som, hvis den gennemføres effektivt i alle landets kommuner, fuldstændig vil overflødiggøre § 1, stk. 2, i det foreliggende lovforslag om anvisning på hushjælp i 10 dage efter en fødsel. Loven om husmoderafløsning giver adgang til hjælp i 14 dage efter en fødsel. Jeg kan give det ærede medlem ret i hendes betragtninger om, at loven ikke udnyttes, som den burde, men på den anden side synes jeg nu ikke, det er så galt, som det ærede medlem vil give det udseende af. I hvert fald er denne lov gennemført i alle de store byer, og det er dog her, de fleste fødsler forekommer, men iøvrigt er jeg enig i, at loven burde udnyttes i alle kommuner, så ingen landarbejderkone af mangel på hjælp tvinges til at stå for tidligt op efter en fødsel og derved pådrage sig sygdom eller måske få et knæk for resten af livet.

Jeg skal også nævne, at min partifælle, det ærede medlem fru Fanny Jensen, i sin ministertid rejste kravet om nedsættelse af svangerskabskommissionen, hvis arbejde nu er ved at være tilendebragt. Når svangerskabsloven kommer til revision, vil der sikkert ske en udbygning af mødrehjælpen til gavn for den vordende moder og hendes barn. Iøvrigt mener jeg, at denne diskussion om selve svangerskabsloven bør vente, til der foreligger forslag til lovens revision.

Til slut skal jeg nævne forslaget om bosætningslån, der blev fremsat på mit partis initiativ. Hvis dette lovforslag var blevet til lov, ville det have været en god hjælp for unge ægtepar; og da statistikken viser, at det første barn i de fleste tilfælde fødes kort tid efter brylluppet, ville gennemførelsen af lovforslaget om bosætningslån have været en hjælp også til moder og barn, men der var desværre ikke politisk mulighed for at gennemføre lovforslaget.

Endelig vil nogle af de problemer, der er nævnt i det foreliggende lovforslag, finde deres løsning i loven om arbejderbeskyttelse.

Jeg skal derfor indskrænke mig til disse få bemærkninger, og da den ærede ordfører for forslagsstillerne ønsker at få forslaget behandlet i et udvalg og mit parti intet har